

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 406/2009/EY,

tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009,

jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC), joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽³⁾, ensisijaisena tavoitteena on vakuuttaa ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuudet sellaiselle tasolle, että estetään ihmisen toiminnan vaaralliset vaikutukset ilmastojärjestelmään.
- (2) Yhteisön näkemys, jonka on viimeksi esittänyt erityisesti maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto, on se, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi maapallon keskimääräinen vuosittainen pintalämpötila saisi nousta enintään 2 celsiusastetta suhteessa esiteollisella kaudella

vallinneeseen tasoon, mikä tarkoittaa, että kasvihuonekaasupäästöjä olisi maailmanlaajuisesti vähennettävä vuoteen 2050 mennessä ainakin 50 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen olisi vähennyttävä edelleen vuoden 2020 jälkeen osana yhteisön ponnisteluja tähän globaaliin päästövähennystavoitteeseen pääsyn edistämiseksi. Kehittyneiden maiden, myös Euroopan unionin jäsenvaltioiden, olisi edelleenkin näytettävä suuntaa ja sitouduttava yhteisesti vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2020 mennessä 30 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Niiden olisi tehtävä näin myös vähentääkseen yhteisesti kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2050 mennessä 60–80 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna. Kaikkien talouden alojen olisi annettava panoksensa näiden päästövähennysten saavuttamiseen, kansainvälinen meriliikenne ja lentoliikenne mukaan luettuina. Lentoliikenne myötävaikuttaa näiden päästövähennysten saavuttamiseen, koska se on sisällytetty yhteisössä toteutettavaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään, jäljempänä ”yhteisön järjestelmä”. Jos jäsenvaltiot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä hyväksyneet sellaista sopimusta, johon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta sisältyvät kansainvälisen meriliikenteen päästöt, tai jos yhteisö ei ole mainittuun päivään mennessä hyväksynyt tällaista sopimusta UNFCCC:n kautta, komission olisi tehtävä ehdotus kansainvälisten meriliikenteen päästöjen sisällyttämisestä yhteisön vähentämissitoumukseen, jolloin tavoitteena on ehdotetun säädöksen voimaantulo vuoteen 2013 mennessä. Ehdotuksella olisi saatettava kaikki kielteiset vaikutukset yhteisön kilpailukykyyn mahdollisimman vähiin samalla kun otetaan huomioon mahdolliset ympäristöhyödyt.

- (3) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi lisäksi yhteisön tavoitteen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2020 mennessä 30 prosenttia vuoden 1990 tasosta, millä yhteisö edistää omalta osaltaan maailmanlaajuisen ja kattavan sopimuksen aikaansaamista vuoden 2012 jälkeiselle ajalle edellyttäen, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat sitoutuvat toteuttamaan riittäviä toimia vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (4) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että yhteisö on sitoutunut muuntamaan Euroopan erittäin energiatehokkaaksi ja vähän kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavaksi taloudeksi, ja päätti, että kunnes vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva maailmanlaajuinen ja kattava sopimus on tehty ja sitomatta yhteisön kantaa kansainvälisissä neuvotteluissa, yhteisö tekee määrätietoisin ja itsenäisen sitoumuksen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta.
- (5) Energiatieteiden parannukset ovat olennainen tekijä, jotta jäsenvaltiot pystyvät täyttämään tämän päätöksen mukaiset vaatimukset. Tässä yhteydessä komission olisi seurattava tarkasti, miten edistytään tavoitteessa vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, ja ehdotettava lisätoimia, jos edistyminen on riittämätöntä.
- (6) Yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä, joka kattaa tietyt talouden alat, on perustettu direktiivillä 2003/87/EY⁽¹⁾. Kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava päästöjen vähentämiseen, jotta kasvihuonekaasupäästöjä voidaan kustannustehokkaasti vähentää vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Jäsenvaltioiden olisi siksi otettava käyttöön lisätoimenpiteitä, joilla voidaan rajoittaa edelleen kasvihuonekaasupäästöjä, jotka ovat peräisin lähteistä, jotka eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan.
- (7) Kunkin jäsenvaltion osuus olisi määriteltävä suhteessa asianomaisen jäsenvaltion tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen tasoon vuonna 2005, kuitenkin siten mukautettuna, että niiden ulkopuolelle jätetään sellaisten laitosten päästöt, jotka olivat olemassa vuonna 2005 mutta jotka on otettu yhteisön järjestelmään kaudella 2006–2012. Vuosittaiset kiintiöt kaudeksi 2013–2020 hiilidioksidiekvivalenttina ilmaistuna olisi määriteltävä tarkistettujen ja todennettujen tietojen perusteella.
- (8) Jäsenvaltioiden vähentämispyrkimysten olisi perustuttava jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun periaatteeseen ja tarpeeseen lisätä kestävää talouskasvua kaikkialla, ja niissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden suhteellinen bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden. Jäsenvaltioiden, joilla tällä hetkellä on suhteellisen alhainen BKT asukasta kohden ja siten korkeat BKT:n kasvuodotukset, olisi voitava lisätä kasvihuonekaasupäästöjään vuoden 2005 tasosta, mutta yhteisön itsenäisen vähentämissitoumuksen edistämiseksi niiden olisi kuitenkin rajoitettava kasvihuonekaasupäästöjensä kasvua. Jäsenvaltioiden, joilla tällä hetkellä on suhteellisen korkea BKT asukasta kohden, olisi vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjään vuoden 2005 tasosta.
- (9) Jotta osuudet, joilla jäsenvaltiot osallistuvat pyrkimykseen täyttää yhteisön itsenäinen vähentämissitoumus, jakautuvat oikeudenmukaisesti jäsenvaltioiden kesken, ei mitään jäsenvaltiota olisi vaadittava vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2020 mennessä enempää kuin 20 prosenttia alle vuoden 2005 tason eikä minkään jäsenvaltion olisi sallittava lisätä kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2020 mennessä yli 20 prosenttia yli vuoden 2005 tason. Kasvihuonekaasupäästöjä olisi vähennettävä vuosina 2013–2020. Kunkin jäsenvaltion olisi saatava siirtää seuraavalta vuodelta määrä, joka on enintään 5 prosenttia sen vuosittaisesta päästökaupasta. Jos jäsenvaltion päästöt jäävät alle tämän vuosittaisen päästökaupan, jäsenvaltion olisi saatava siirtää tämän ylittävät päästövähennyksensä seuraaville vuosille.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi keinona tasoittaa eri jäsenvaltioille vähentämisestä aiheutuvia kustannuksia, maantieteellistä joustavuutta edistämällä ja keinona parantaa yhteisön kokonaissitoutumisen yleistä kustannustehokkuutta saatava siirtää osa vuotuisesta päästökaupastaan toisille jäsenvaltioille. Näiden siirtojen avoimuus olisi varmistettava ilmoittamalla niistä komissiolle ja rekisteröimällä kukin siirto molempien jäsenvaltioiden rekistereihin Tällaiset siirrot voidaan toteuttaa molemmille sopivalla tavalla, mukaan lukien huutokaupalla, asiamiesperusteisesti toimivia markkinavälittäjiä käyttämällä tai kahdenvälisin järjestelyin.
- (11) Kasvihuonekaasujen päästöjä olisi vähennettävä Euroopan unionissa merkittävästi. Hanketoiminnasta saatujen hyvitusten käyttöä olisi rajoitettava niin, että se täydentää kotimaista toimintaa. Unioni on edelleen sitoutunut puhtaan kehityksen mekanismin jatkuvaan perustamiseen ja se pyrkii parannuksiin asianmukaisten kansainvälisten prosessien kautta. On tärkeää, että hanketoiminnasta saatavat jäsenvaltioiden käyttämät hyvitykset merkitsevät todellisia, todennettavia, täydentäviä ja pysyviä päästövähennyksiä ja että niillä on selviä etuja kestävässä kehityksessä kannalta eikä merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia. Jäsenvaltioiden olisi myös raportoitava laadullisista arviointiperusteista, joita ne soveltavat tällaisten hyvitusten käyttöön.
- (12) Jotta jäsenvaltiolla on liikkumavaraa sitoumustensa täyttämiseksi ja jotta voidaan edistää kestävästä kehityksestä kolmansissa maissa, erityisesti kehitysmaissa, sekä lisätä investoijien luottamusta, yhteisön olisi edelleenkin tunnus-tettava tietty määrä kolmansissa maissa toteutettavista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämishankkeista saatavia hyvityksiä siihen asti, kun on saatu aikaan ilmastomuutosta koskeva kansainvälinen sopimus, jäljempänä ”kansainvälinen ilmastomuutos-sopimus”. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että niiden toimenpiteet, jotka koskevat näiden hyvitusten ostamista, edistävät hankkeiden oikeudenmukaista maantieteellistä jakautumista, erityisesti lisäämällä vähiten kehittyneistä maista ja pienistä saarikeskityksistä ostettujen sertifioitujen päästövähennyksien osuutta, ja kansainvälisen ilmastomuutos-sopimuksen aikaansaamista.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Jäsenvaltioiden olisi siksi voitava käyttää hyvityksiä, jotka myönnetään kaudella 2008–2012 toteutettujen kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten johdosta, edellyttäen, että ne on saatu hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttävissä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava käyttää kasvihuonekaasujen päästöhyvityksiä, jotka myönnetään kauden 2008–2012 jälkeen toteutettujen vähennysten johdosta, edellyttäen, että ne on saatu kyseisellä kaudella rekisteröidyistä ja toteutetuista hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttävissä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella.
- (14) Vähiten kehittyneissä maissa on toteutettu vain hyvin harvoja puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) hankkeita. Koska yhteisö tukee CDM-hankkeiden oikeudenmukaista jakautumista muun muassa komission maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittoutuman kautta, kuten 18 päivänä syyskuuta 2007 annetussa komission tiedonannossa ”Maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittoutuman luominen Euroopan unionin ja ilmastomuutokselle alttiimpien köyhien kehitysmaiden välille” todetaan, on aiheellista tarjota varmuus siitä, että myös sellaisista hankkeista saatavat hyvitykset tunnustetaan, jotka käynnistetään vähiten kehittyneissä maissa kauden 2008–2012 jälkeen, edellyttäen, että ne ovat hyväksyttävissä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012. Tällaiset hyvitykset olisi tunnustettava vuoteen 2020 saakka tai kunnes kyseinen maa tekee yhteisön kanssa sopimuksen, riippuen siitä, kumpi ajankohta on aikaisempi.
- (15) Jäsenvaltioiden liikkumavaran lisäämiseksi ja kestävä kehityksen edistämiseksi kehitysmaissa jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää sellaisista hankkeista saatavia täydentäviä hyvityksiä, jotka johtuvat yhteisön ja kolmansien maiden välisistä sopimuksista. Jos ei tehdä kansainvälistä ilmastomuutossopimusta, jossa määritellään kehittyneiden maiden sallitut päästömäärät, yhteistoteutushankkeita (JI-hankkeet) ei voida jatkaa vuoden 2012 jälkeen. Tällaisista hankkeista saadut kasvihuonekaasujen päästöjä koskevat hyvitykset olisi kuitenkin edelleenkin tunnustettava kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella.
- (16) On tärkeää, että jäsenvaltiot voivat edelleen käyttää CDM-hyvityksiä, sillä siten autetaan varmistamaan näitä hyvityksiä koskevien markkinoiden toteutuminen vuoden 2012 jälkeen. Tällaisten markkinoiden varmistamiseksi ja jotta kasvihuonekaasupäästöjä voidaan yhteisössä vähentää edelleen ja siten edistää yhteisön uusiutuvaa energiaa, energiatehokkuutta, energian toimitusvarmuutta, innovointia ja kilpailukykyä koskevien tavoitteiden toteutumista, tarkoituksena on, että siihen asti, kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on saatu aikaan, kukin jäsenvaltio voi vuosittain käyttää kolmansissa maissa toteutetuista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämishankkeista saatavia hyvityksiä määrän, joka vastaa enintään kolmea prosenttia kunkin jäsenvaltion niistä kasvihuonekaasupäästöistä, jotka eivät kuuluneet direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan vuonna 2005, tai muissa jäsenvaltioissa toteutetuista hankkeista saatavia hyvityksiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava siirtää tämän määrän käyttämätön osa toisille jäsenvaltioille. Tietyjen jäsenvaltioiden, joilla on negatiivinen raja tai tässä päätöksessä vahvistettu enintään viiden prosentin positiivinen raja, olisi edellä tarkoitettujen hyvitysten lisäksi voitava käyttää vuosittain vähiten kehittyneissä maissa ja pienissä saarikehitysmaissa toteutetuista hankkeista saatavia lisähyvityksiä yhteen prosenttiin saakka niiden vuoden 2005 todennetuista päästöistä, jos ne täyttävät jonkin tässä päätöksessä asetetuista neljästä ehdosta.
- (17) Tämä päätös ei saisi estää tiukempia kansallisia tavoitteita. Jos jäsenvaltiot rajoittavat tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvia kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin niiden tämän päätöksen velvoitteet edellyttävät, tässä päätöksessä asetettua kasvihuonepäästöjen vähennysten hyvitysten käyttöä koskevaa rajoitusta ei olisi sovellettava päästöjen lisävähennyksiin kansallisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (18) Kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa saavutettavan kustannustehokkuuden lisäämiseksi erityisesti jäsenvaltioissa, joilla on kunnianhimoisia tavoitteita, jäsenvaltiot voivat käyttää hyvityksiä, jotka on saatu yhteisön tason hankkeista sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklassa.
- (19) Heti kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on saatu aikaan, jäsenvaltioiden olisi tunnustettava vain sellaiset sertifioidut päästövähennykset, jotka on saatu kyseisen sopimuksen ratifioineista maista, jollei yhteisestä lähestymistavasta muuta johdu.
- (20) Se, että tietyissä tämän päätöksen säännöksissä viitataan siihen, että yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, ei vaikuta siihen, että myös jäsenvaltiot voivat tehdä tämän sopimuksen.
- (21) Kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on hyväksytty vuoden 2012 jälkeiseksi kaudeksi, ja siten kuin tuossa sopimuksessa määrätään, yhteisön ja sen jäsenvaltioiden olisi osallistuttava sopimuksen ratifioineille kehitysmaille suunnattavaan rahoitukseen, joka on tarkoitettu sellaisiin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoimiin, joita voidaan mitata ja todentaa ja joista voidaan raportoida ja jotka ovat kansallisesti asianmukaisia ja vastaavat tavoitetta rajoittaa maailmanlaajuisen vuotuisen keskimääräisen pintalämpötilan nousu kahteen celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneesta tasosta.
- (22) Kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on hyväksytty vuoden 2012 jälkeiseksi kaudeksi, ja siten kuin tuossa sopimuksessa määrätään, yhteisön ja sen jäsenvaltioiden olisi osallistuttava sellaisille kehitysmaille annettavien avustusten rahoittamiseen, jotka ovat ratifioineet sopimuksen, etenkin niiden yhteisöjen ja maiden osalta, joita ilmastomuutos eniten uhkaa, tarkoituksin tukea niitä mukautumisessa ja riskien vähentämisstrategioissa.

- (23) Jos yhteisö ei ole hyväksynyt kansainvälistä ilmastomuutos sopimusta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, komission olisi tehtävä ehdotus maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä yhteisön vähennyssitoumukseen yhdenmukaistettujen sääntöjen mukaisesti ja siten, että jatketaan UNFCCC:n yhteydessä tehtyä työtä ja varmistetaan maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden osuuden pysyvyys ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyys sekä täsmällinen seuranta ja kirjanpito, jolloin tarkoituksena on, että ehdotettu säädös tulee voimaan vuodesta 2013 alkaen. Komission olisi arvioitava, olisiko yksittäisten jäsenvaltioiden ponnistelujen jakaantumista mukautettava tämän mukaisesti.
- (24) Tämän päätöksen mukaisten sitoumusten täytäntöönpanon edistymistä olisi arvioitava vuosittain niiden raporttien perusteella, joista säädetään järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 280/2004/EY ⁽¹⁾. Joka toinen vuosi olisi arvioitava ennakoitua edistystä, ja vuonna 2016 olisi tehtävä perusteellinen arvio tämän päätöksen täytäntöönpanosta.
- (25) Jos direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan tehdään mukautuksia, olisi vastaavasti mukautettava niiden kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää, jotka eivät kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan.
- (26) Kun yhteisö on hyväksynyt kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, jäsenvaltioiden päästörajoja olisi mukautettava sen uuden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumuksen saavuttamiseksi, joka yhteisölle asetetaan tuossa sopimuksessa, ottaen huomioon jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun periaatteen ja kestävän talouskasvun tarpeen kaikkialla yhteisössä. Niiden hyvitysten määrää, jotka saadaan kolmansissa maissa toteutetuista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämishankkeista ja jotka kukin jäsenvaltio voi käyttää, olisi lisättävä enintään puolella tämän päätöksen mukaisesta lisävähentämispyrkimyksestä.
- (27) Olisi käytettävä päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti perustettuja rekistereitä ja direktiivin 2003/87/EY mukaisesti nimettyä keskusvalvojaa, jotta voidaan varmistaa kaikkien tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi käytettyjen toimenpiteiden täsmällinen käsittely ja kirjanpito.
- (28) Koska yhteisön tekemä vähentämissitoumus merkitsee paitsi jäsenvaltioiden keskushallinnolle myös niiden alue- ja paikallishallinnoille sekä muille alue- ja paikallistason edustusfoorumeille ja organisaatioille asetettavia tehtäviä, jäsenvaltioiden olisi varmistettava keskusviranomaistensa ja eri tason paikallisviranomaistensa yhteistyö.
- (29) Yksittäisten jäsenvaltioiden, keskushallintojen sekä alue- ja paikallistason organisaatioiden ja viranomaisten ohella myös markkinoilla toimijat sekä kotitaloudet ja yksittäiset kuluttajat olisi saatava mukaan yhteisön sitoumuksen täytäntöönpanoon riippumatta siitä, millaisen määrän kasvihuonekaasupäästöjä ne aiheuttavat.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava uusien innovoivien tekniikoiden käytölle annettava rahoitus, jotta teollisuuden toimijat voivat luoda uusia työpaikkoja, ja siten parantaa kilpailukykyä ja auttaa saavuttamaan Lissabonin strategiaan asetetut tavoitteet.
- (31) Koska sähköntuotannon lisääminen uusiutuvista energialähteistä on erityisen merkittävä keino vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ⁽²⁾ yhteydessä.
- (32) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (33) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta määritellä kaudella 2013–2020 sovellettavat vuosittaiset päästökiintiöt hiilidioksidiekvivalenttitonneina, osoittaa säännöt, jotka helpottavat jäsenvaltioiden suorittamaa päästökiintiöidensä osien siirtoa ja lisäävät näiden siirtojen avoimuutta, sekä hyväksyä toimenpiteitä rekistereitä ja keskusvalvojaa koskevien säännösten täytäntöönpanemiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitteita, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

(1) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

(2) Katso tämän virallisen lehden sivu 16.

(3) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä vahvistetaan se vähimmäisosuus, jolla jäsenvaltioiden on osallistuttava yhteisön sitoumukseen vähentää kaudella 2013–2020 kasvihuonekaasupäästöjä, jotka kuuluvat tämän päätöksen soveltamisalaan, näiden osuuksien saavuttamista koskevat säännöt ja menettely, jolla arvioidaan tämän sitoumuksen täyttymistä.

Tässä päätöksessä vahvistetaan myös säännökset, jotka koskevat sellaisen tiukemman, 20 prosenttia ylittävän yhteisön vähentämisisitoumuksen arviointia ja täytäntöönpanoa, jota sovelletaan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen, joka johtaa 3 artiklassa vaadittuja korkeampiin päästövähennyksiin, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymästä 30 prosentin vähennystä koskevasta sitoumuksesta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) "kasvihuonekaasupäästöillä" tarkoitetaan hiilidioksidin (CO₂), metaanin (CH₄), typpioksiduulin (N₂O), fluorattujen hiilivetyjen (HFC-yhdisteet), perfluorattujen hiilivetyjen (PFC-yhdisteet) ja rikkiheksafluoridin (SF₆) päästöjä, jotka kuuluvat liitteessä I lueteltuihin, hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistuihin luokkiin siten kuin tämä on määritelty päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti, direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvia kasvihuonekaasupäästöjä lukuun ottamatta.
- 2) "vuosittaisella päästökiintiöllä" tarkoitetaan vuosittain sallittujen kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää vuosina 2013–2020 siten kuin 3 artiklan 2 kohdassa on tarkemmin säädetty.

3 artikla

Päästötasot kautena 2013–2020

1. Kunkin jäsenvaltion on rajoitettava vuoteen 2020 mennessä kasvihuonekaasupäästöjään ainakin kyseiselle jäsenvaltiolle tämän päätöksen liitteessä II asetetulla prosenttimäärällä suhteessa sen päästöihin vuonna 2005.

2. Jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta ja 5 artiklasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion, jolle on liitteessä II vahvistettu negatiivinen päästöraja, on, myös tässä päätöksessä vahvistettua liikkumavaraa käyttämällä, varmistettava, etteivät sen kasvihuonekaasupäästöt vuonna 2013 ylitä sen vuosien 2008, 2009 ja 2010 keskimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä, jotka on raportoitu ja todennettu direktiivin 2003/87/EY ja päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti.

Jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta ja 5 artiklasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion, jolle on liitteessä II vahvistettu positiivinen päästöraja, on, myös tässä päätöksessä vahvistettua liikkumavaraa käyttämällä, varmistettava, etteivät sen kasvihuonekaasupäästöt vuonna 2013 ylitä tasoa, joka on määritelty lineaarisesti alkaen vuodesta 2009 sen keskimääräisistä vuosittaisista kasvihuonekaasupäästöistä vuosina 2008, 2009 ja 2010, jotka on raportoitu ja todennettu direktiivin 2003/87/EY ja päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti, ja päättyen vuonna 2020 kyseisen jäsenvaltion liitteessä II määriteltyyn rajaan.

Jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta ja 5 artiklasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion on, myös tässä päätöksessä vahvistettua liikkumavaraa käyttämällä, vuosittain rajoitettava kasvihuonekaasupäästöjään lineaarisesti sen varmistamiseksi, etteivät sen päästöt ylitä sille vuodeksi 2020 asetettua liitteessä II määriteltyä rajaa.

Kun asiaa koskevat tarkistetut ja todennetut päästötiedot ovat saatavilla, on kuuden kuukauden sisällä hyväksyttävä toimenpiteitä kauden 2013–2020 vuosittaisten päästökiintiöiden määrittämiseksi hiilidioksidiekvivalenttitonneina.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Kaudella 2013–2019 kukin jäsenvaltio voi siirtää seuraavalta vuodelta määrän, joka on enintään viisi prosenttia sen vuosittaisesta päästökiintiöstä. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ovat sen vuosittaista päästökiintiötä pienemmät, ottaen huomioon tämän kohdan sekä 4 ja 5 kohdan mukaisten liikkumavarojen käytön, se voi siirtää seuraaville vuosille vuoteen 2020 asti sen osan tietyn vuoden vuosittaisesta päästökiintiöstä, joka ylittää sen kasvihuonekaasupäästöt kyseisenä vuonna.

Jäsenvaltio voi pyytää suurempaa, yli viiden prosentin siirtoa vuosina 2013 ja 2014 sellaisten äärimmäisten sääolosuhteiden vuoksi, jotka ovat johtaneet kasvihuonekaasupäästöjen huomattavaan lisääntymiseen mainittuina vuosina verrattuna vuosiin, joihin sääolosuhteet ovat olleet normaalit. Tätä varten jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kertomus, jossa tämä pyyntö perustellaan. Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa, myönnettäänkö suurempi siirto.

4. Jäsenvaltio voi siirtää enintään viisi prosenttia tietyn vuoden vuosittaisesta päästökiintiöstään toiselle jäsenvaltiolle. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän oman tämän artiklan mukaisen veloitteensa täyttämiseen tänä tietynä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2020 asti. Jäsenvaltio ei voi siirtää mitään osaa vuosittaisesta päästökiintiöstään, jos kyseinen jäsenvaltio ei siirron ajankohtana täytä tämän päätöksen mukaisia vaatimuksia.

5. Jäsenvaltio voi siirtää toisille jäsenvaltioille sen osan vuosittaisesta päästökiintiöstään, joka ylittää sen kasvihuonekaasupäästöt kyseisenä vuonna, ottaen huomioon 3 ja 4 kohdan mukaiset liikkumavarat. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän oman tämän artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseen samana vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2020 asti ulottuvana kautena. Jäsenvaltio ei voi siirtää mitään osaa vuosittaisesta päästökiintiöstään, jos se ei siirron ajankohtana täytä tämän päätöksen mukaisia vaatimuksia.

6. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen siirtojen helpottamiseksi ja niiden avoimuuden lisäämiseksi hyväksytään toimenpiteitä, joissa osoitetaan tällaisten siirtojen soveltamissäännöt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Energiatihokkuus

1. Komissio arvioi vuoteen 2012 mennessä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden edistymistä tavoitteessa vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä verrattuna vuotta 2020 koskeviin ennusteisiin, jotka on esitetty 19 päivänä loka-kuuta 2006 annetussa komission tiedonannossa vahvistetun energiatihokkuuden toimintasuunnitelman mukaisesti, ja antaa tätä koskevan kertomuksen.

2. Tarvittaessa ja etenkin jäsenvaltioiden auttamiseksi niiden pyrkimyksissä täyttää yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoumukset osuuksiensa mukaisesti, komissio ehdottaa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä tiukennettuja tai uusia toimenpiteitä energiatihokkuuden parantamisen vauhdittamiseksi.

5 artikla

Hanketoiminnasta saatujen hyvitysten käyttö

1. Jäsenvaltiot voivat 3 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi käyttää seuraavia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia hyvityksiä:

- direktiivissä 2003/87/EY säädetyt sertifioidut päästövähennykset (CER) ja päästövähennysyksiköt (ERU), jotka myönnetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 toteutettujen päästövähennysten johdosta, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012;
- sertifioidut päästövähennykset ja päästövähennysyksiköt, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen toteutettujen päästövähennysten johdosta, edellyttäen, että ne ovat peräisin ennen vuotta 2013 rekisteröidyistä hankkeista, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012;
- sertifioidut päästövähennykset, jotka myönnetään sellaisten vähiten kehittyneissä maissa toteutettujen hankkeista saatavien päästövähennysten johdosta, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, kunnes nämä maat ovat ratifioineet yhteisön kanssa tehdyn asiaa koskevan sopimuksen tai vuoteen 2020 saakka, riippuen siitä, kumpi ajankohta on aikaisempi;
- metsittämis- tai uudelleenmetsittämissankkeiden johdosta saatavat väliaikaiset sertifioidut päästövähennykset tai pitkäaikaiset sertifioidut päästövähennykset, edellyttäen, mikäli

jäsenvaltio on käyttänyt väliaikaisia tai pitkäaikaisia sertifioituja päästövähennyksiä neuvoston päätöksen 2002/358/EY⁽¹⁾ mukaisesti sitoumuksiinsa kaudella 2008–2012, että tämä jäsenvaltio sitoutuu näiden hyvitysten jatkuvaan korvaamiseen väliaikaisilla tai pitkäaikaisilla sertifioituilla päästövähennyksillä tai muilla Kioton pöytäkirjan mukaan päteville yksiköillä ennen väliaikaisten tai pitkäaikaisen sertifioitujen päästövähennysten voimassaolon päättymispäivää, ja tämä jäsenvaltio sitoutuu myös tämän päätöksen nojalla käytettyjen väliaikaisten tai pitkäaikaisen sertifioitujen päästövähennysten jatkuvaan korvaamiseen väliaikaisilla tai pitkäaikaisilla sertifioituilla päästövähennyksillä tai muilla sitoumuksiin käytettävissä olevilla yksiköillä ennen väliaikaisten tai pitkäaikaisen sertifioitujen päästövähennysten voimassaolon päättymispäivää. Jos korvaaminen tapahtuu käyttämällä väliaikaisia tai pitkäaikaisia sertifioituja päästövähennyksiä, tämän jäsenvaltion on myös korvattava kyseiset väliaikaiset ja pitkäaikaiset sertifioidut päästövähennykset ennen niiden voimassaolon päättymispäivää jatkuvalla pohjalta, kunnes ne korvataan yksiköillä, joiden voimassaoloa ei ole rajoitettu.

Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että niiden toimenpiteet näiden hyvitysten ostamiseksi edistävät hankkeiden oikeudenmukaista maantieteellistä jakautumista ja kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen aikaansaamista.

2. Jos kansainvälistä ilmastomuutosopimusta koskevia neuvotteluja ei saada päätökseen 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, jäsenvaltiot voivat 3 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi käyttää 1 kohdassa tarkoitettujen toimien ohella kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia täydentäviä hyvityksiä, jotka on saatu hankkeista tai muista päästöjen vähentämistoimista direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen tekemisen jälkeen jäsenvaltiot voivat tammikuusta 2013 lähtien käyttää vain sellaisissa kolmansissa maissa toteutetuista hankkeista saatavia hyvityksiä, jotka ovat ratifioineet mainitun sopimuksen.

4. Kukin jäsenvaltio saa käyttää 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja hyvityksiä vuosittain vain määrän, joka on enintään kolme prosenttia asianomaisen jäsenvaltion vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöistä, lisätynä millä tahansa 6 kohdan mukaisesti siirretyllä määrällä.

5. Liitteessä III lueteltujen jäsenvaltioiden, joille on vahvistettu liitteen II mukaisesti negatiivinen raja tai enintään viiden prosentin suuruinen positiivinen raja, on 4 kohdan nojalla käytettyjen hyvitysten lisäksi voitava käyttää vuosittain vähiten kehittyneissä maissa ja pienissä saarikehitysmaissa toteutetuista hankkeista peräisin olevia lisähyvityksiä yhteen prosenttiin saakka niiden vuoden 2005 todennetuista päästöistä, jos ne täyttävät jonkin seuraavista neljästä ehdosta:

- Euroopan unionin ilmastomuutosta ja uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamista koskevaan toimenpidepakettiin liittyvän komission vaikutustenarvioinnin mukaan koko toimenpidekokonaisuuden suorat kustannukset ylittävät 0,70 prosenttia bruttokansantuotteesta;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 2002, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämistä yhteisesti (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

- b) kyseiselle jäsenvaltiolle tosiasiallisesti hyväksytyyn tavoitteen ja alakohdassa tarkoitetun komission vaikutustenarvioinnin mukaisen kustannusvaikutuslaskelman välillä on lisäys, joka on vähintään 0,1 prosenttia bruttokansantuotteesta;
- c) liikenteeseen liittyvien päästöjen osuus tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvista kyseisen jäsenvaltion kokonaispäästöistä on yli 50 prosenttia; tai
- d) direktiivissä 2009/28/EY vahvistettu kyseisen jäsenvaltion uusiutuvia energiamuotoja koskeva tavoite vuoteen 2020 mennessä on yli 30 prosenttia.

6. Kukin jäsenvaltio saa vuosittain siirtää toiselle jäsenvaltiolle käyttämättömän osan vuotuisesta määrästä, joka vastaa 4 kohdan määritelmän mukaista kolmea prosenttia. Jos jäsenvaltion hyvitysten vuotuinen käyttö jää 4 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, jäsenvaltio voi siirtää käyttämättömän osan tästä määrästä myöhemmille vuosille.

7. Jäsenvaltiot voivat ilman mitään määrällistä rajoitusta käyttää päästöjen vähentämisvelvoitustensa täyttämiseen myös yhteisön tason hankkeista peräisin olevia hyvityksiä, jotka on myönnetty direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan mukaisesti.

6 artikla

Raportointi, edistymisen arviointi, muutokset ja tarkistus

1. Kunkin jäsenvaltion on päätöksen N:o 280/2004/EY 3 artiklan mukaisesti toimittamassaan raportissa ilmoitettava seuraavat seikat:

- a) vuosittaiset kasvihuonekaasupäästöt, jotka johtuvat 3 artiklan täytäntöönpanosta;
- b) 5 artiklan mukaisesti käytettyjen hyvitysten käyttö, maantieteellinen jakautuminen ja niiden tyypit sekä hyvityksiin sovelletut laatuvaatimukset;
- c) ennakoitu edistyminen tämän päätöksen mukaisten velvoitteiden saavuttamisessa, mukaan lukien tiedot kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä sekä kansallisista kehitysarvioista;
- d) tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja toimenpiteistä, jotka on suunnattu rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin niiden tämän päätöksen mukaiset sitoumukset edellyttävät ja 8 artiklassa tarkoitetun ilmastonmuutosta koskevan kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanoa silmällä pitäen.

2. Jos jäsenvaltio käyttää sellaisista hanketyypeistä peräisin olevia hyvityksiä, joita toimijat eivät voi käyttää yhteisön järjestelmässä, tämän jäsenvaltion on perusteltava yksityiskohtaisesti tällaisten hyvitysten käyttö.

3. Komissio arvioi päätöksen N:o 280/2004/EY 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamassaan raporteissa, onko jäsenvaltioiden edistyminen riittävää niiden tämän päätöksen mukaisen velvoitteiden täyttämiseksi.

Arvioinnissa otetaan huomioon edistyminen yhteisön politiikkojen ja toimenpiteiden toteuttamisessa sekä jäsenvaltioiden päätöksen N:o 280/2004/EY 3 ja 5 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot.

Vuodelta 2013 ilmoitetuista kasvihuonekaasupäästöistä alkaen arviointi sisältää joka toinen vuosi myös ennusteen siitä, miten yhteisö edistyy tämän päätöksen mukaisten vähentämisvelvoitteidensa ja jäsenvaltiot velvoitteidensa täyttämässä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa raportissa komissio arvioi tämän päätöksen yleistä täytäntöönpanoa, mukaan lukien CDM-hyvitysten käyttöä ja laatua sekä tarvetta yhteisiin ja yhteensovitettuihin lisäpolitiikkoihin ja -toimenpiteisiin yhteisön tasolla tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, jotta jäsenvaltioita autettaisiin noudattamaan tämän päätöksen mukaisia sitoumuksiaan, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia.

5. Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia päätöksen N:o 280/2004/EY muuttamiseksi ja hyväksyy muutoksia komission päätökseen 2005/166/EY⁽¹⁾ siten, että muutossäädöksiä voidaan soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien, jotta varmistetaan erityisesti

- a) kasvihuonepäästöjen nopeampi, tehokas, avoin ja kustannus- ja seuranta, raportointi ja todentaminen;
- b) vuoden 2020 jälkeisiä kasvihuonekaasupäästöjä koskevien kansallisten kehitysarvioiden laatiminen.

7 artikla

Korjaavat toimet

1. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn vuotuisen päästökäytön, ottaen huomioon 3 ja 5 artiklan mukaisesti käytetyt liikkumavarat, sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) jäsenvaltion seuraavan vuoden päästökäytöstä vähennetään näitä ylimääräisiä päästöjä vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttina kerrottuna ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevalla kertoimella 1,08;
- b) laaditaan korjaava toimintasuunnitelma tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
- c) keskeytetään väliaikaisesti oikeus siirtää osa jäsenvaltion päästökäytöstä ja JI/CDM-oikeuksia toiselle jäsenvaltiolle, kunnes jäsenvaltio on täyttänyt 3 artiklan 2 kohdan mukaiset velvoitteensa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2005/166/EY, tehty 10 päivänä helmikuuta 2005, järjestelmästä yhteisön kasvihuonepäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY täytäntöönpanosäännöistä (EUVL L 55, 1.3.2005, s. 57).

2. Jäsenvaltion, jota 1 kohta koskee, on kolmen kuukauden kuluessa toimitettava komissiolle arviointi ja korjaava toimintasuunnitelma, joka sisältää:

- a) toimet, jotka jäsenvaltio toteuttaa 3 artiklan 2 kohdan mukaisten erityisvelvoitteidensa täyttämiseksi, asettaen etusijalle kansalliset politiikat ja toimenpiteet sekä yhteisön toimien täytäntöönpanon;
- b) näiden toimien toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.

Komissio voi antaa lausunnon kyseisen jäsenvaltion korjaavasta toimintasuunnitelmasta.

Ennen lausunnon antamista komissio voi toimittaa korjaavan toimintasuunnitelman 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle ilmastomuutoskomitealle huomautuksia varten.

8 artikla

Mukautukset, joita sovelletaan Euroopan yhteisön hyväksytyä kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen

1. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteisö on allekirjoittanut kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, joka johtaa vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin kasvihuonekaasujen pakollisiin vähennyksiin, jotka ovat yli 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tukemasta 30 prosentin vähentämissitoumuksesta, komissio antaa kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti seuraavia tekijöitä:

- a) kansainvälisten neuvottelujen puitteissa sovittujen toimenpiteiden luonne ja muiden kehittyneiden maiden sitoutuminen päästövähennyksiin, jotka ovat verrattavissa yhteisön sitoumuksiin, ja taloudellisesti edistyneimpien kehitysmaiden sitoutuminen riittävien toimien toteuttamiseen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti;
- b) kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen seuraukset ja niiden edellyttämät ratkaisut yhteisön tasolla siirtymiseksi kohti 30 prosentin vähentämistavoitetta tasapainoisella, avoimella ja oikeudenmukaisella tavalla, ottaen huomioon Kioton pöytäkirjan ensimmäisenä sitoumus kautena tehty työ;
- c) yhteisön teollisuuden kilpailukyky hiilivuodon riskien yhteydessä;
- d) kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen vaikutus muihin yhteisön talouden aloihin;
- e) vaikutus yhteisön maatalousalaan, mukaan lukien hiilivuodon riskit;

- f) asianmukaiset menettelyt maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämiseksi yhteisön järjestelmään;
- g) metsittäminen, uudelleenmetsittäminen sekä metsien häviämisen ja huononemisen estäminen kolmansissa maissa, jos tältä osin saadaan aikaan kansainvälisesti tunnustettu järjestelmä;
- h) tarve toteuttaa muita yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä yhteisön ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien sitoumusten täyttämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän päätöksen muuttamiseksi 1 kohdan mukaisesti niin, että muutos säädös voi tulla voimaan, kun yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, ja että mainitun sopimuksen mukainen päästöjen vähentämissitoumus voidaan panna täytäntöön.

Tämän ehdotuksen on perustuttava avoimuuden, taloudellisen tehokkuuden ja kustannustehokkuuden periaatteisiin sekä vähentämissopimusten oikeudenmukaiseen ja solidaariseen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä.

3. Ehdotuksessa on tarvittaessa sallittava, että jäsenvaltiot voivat tämän päätöksen mukaisten hyvitysten lisäksi käyttää sellaista kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, peräisin olevia sertifioituja päästövähennyksiä, päästövähennyskikköjä tai muita hyväksytyjä hyvityksiä.

4. Ehdotukseen on tarvittaessa sisällytettävä myös toimenpiteitä, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden käyttää 3 kohdassa tarkoitettua käytettävissä olevan lisämäärän tästä määrästä myöhemmin vuosina tai siirtää käyttämättömän osan tästä määrästä toiselle jäsenvaltiolle.

5. Esityksen on sisällettävä tarvittaessa myös muita toimenpiteitä, joita tarvitaan 1 kohdan mukaisten pakollisten vähennysten saavuttamiseen avoimella, tasapainoisella ja oikeudenmukaisella tavalla, ja erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla jäsenvaltioille annetaan tarvittaessa mahdollisuus käyttää myös muuntotyypisiä hankeperäisiä hyvityksiä tai hyödyntää kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen nojalla luotuja muita järjestelyjä.

6. Osana kansainvälistä ilmastomuutos sopimusta hyväksytyjen sääntöjen perusteella komissio tekee ehdotuksen maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä yhteisön vähentämistavoitteeseen tarvittaessa yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, joilla varmistetaan maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden osuuden pysyvyys ja ympäristötavoitteiden tunkimättömyys sekä täsmällinen seuranta ja kirjanpito. Komissio arvioi, onko yksittäisten jäsenvaltioiden osuukien jakaantumista mukautettava tämän mukaisesti.

7. Ehdotuksen on sisällettävä asianmukaiset siirtymäajan ja lykkäävät toimenpiteet, joita sovelletaan kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen voimaantuloon asti.

9 artikla

Maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvä menettely ilman ilmastomuutosta koskevaa kansainvälistä sopimusta

Jos yhteisö ei ole hyväksynyt kansainvälistä ilmastomuutossopimusta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, jäsenvaltiot voivat määrittellä aikomuksensa sisällyttää maankäyttö, maankäytön muutokset ja metsätalous yhteisön vähentämissitoutumukseen ottaen huomioon UNFCCC:n yhteydessä tehdyssä työssä sovelletut menetelmät. Jäsenvaltioiden määritelmät huomioon ottaen komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2011 mennessä sääntöjä, joiden mukaisesti päästöt ja poistumat, jotka liittyvät maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen, voidaan sisällyttää yhteisön vähentämissitoutumukseen varmistaen maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden osuuden pysyvyyden ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden sekä täsmällisen seurannan ja kirjanpidon, ja tekee tarvittaessa ehdotuksen tavoitteena sen voimaantulo vuodesta 2013 alkaen. Komission arvioinnissa tarkastellaan, onko yksittäisten jäsenvaltioiden osuuksien jakaantumista mukautettava tämän mukaisesti.

10 artikla

Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan muutokset ja sen 24 a artiklan soveltaminen

Tämän päätöksen 3 artiklan mukaista kunkin jäsenvaltion päästöjen enimmäismäärää mukautetaan:

- a) sellaisten kasvihuonekaasujen päästökiintiöiden mukaisesti, jotka on myönnetty direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan nojalla ja joka on tulosta mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lähteiden osalta tehdystä muutoksesta, komission hyväksyttyä lopullisesti direktiivin 2003/87/EY mukaisesti kansalliset jakosuunnitelmat kaudelle 2008–2012;
- b) sellaisen päästökiintiöiden tai hyvitysten määrän mukaisesti, joka on myönnetty direktiivin 2003/87/EY 24 ja 24 a artiklan nojalla tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien jäsenvaltion päästövähennysten osalta;
- c) sellaisen kasvihuonekaasupäästöjen päästökiintiöiden määrän mukaisesti, joka on peräisin direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle jätetyiltä laitoksilta ajalta, jolloin ne ovat olleet järjestelmän ulkopuolella.

Komissio julkaisee mukauttamisen tuloksena saadut määrät.

11 artikla

Rekisterit ja keskusvalvoja

1. Tämän päätöksen mukaisten siirtojen täsmällinen kirjanpito varmistetaan päätöksen N:o 280/2004/EY 6 artiklan mukaisesti perustettavilla yhteisön ja jäsenvaltioiden rekistereillä. Nämä tiedot saatetaan yleisön saataville.

2. Direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan mukaisesti nimetty keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjansa avulla automaattisen tarkastuksen kustakin tämän päätöksen mukaisesta siirrosta ja estää ne tarvittaessa varmistaakseen, ettei tapahdu sääntöjenvastaisuuksia. Nämä tiedot saatetaan yleisön saataville.

3. Komissio hyväksyy 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12 artikla

Asetuksen (EY) N:o 994/2008 muutokset

Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi komissio hyväksyy muutoksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesta standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä 8 päivänä lokakuuta 2008 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 994/2008 ⁽¹⁾.

13 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa päätöksen N:o 280/2004/EY 9 artiklalla perustettu ilmastomuutoskomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

14 artikla

Kertomus

Komissio laatii kertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanosta. Kertomuksessa arvioidaan myös sitä, miten tämän päätöksen täytäntöönpano on vaikuttanut kilpailuun kansallisella, yhteisön ja kansainvälisellä tasolla. Komissio toimittaa kertomuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään lokakuuta 2016 mennessä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia, erityisesti siltä osin, onko syytä eriyttää kansallisia tavoitteita vuoden 2020 jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL L 271, 11.10.2008, s. 3.

*15 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*16 artikla***Osoitus**

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE I

**TÄMÄN PÄÄTÖKSEN 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT LUOKAT SELLAISINA KUIN NE ON
MÄÄRITELTY TARKEMMIN PÄÄTÖKSEN 2005/166/EY LIITTEEN I LUOKISSA 1–4 JA 6**

Energia

— polttoaineen polttaminen

— polttoaineiden hajapäästöt

Teollinen tuotanto

Liuottimien ja muiden tuotteiden käyttö

Maatalous

Jätteet

LIITE II

3 ARTIKLAN MUKAISET JÄSENVALTIOIDEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖRAJAT

	Jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen päästörajat vuonna 2020 verrattuina vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästörajoihin
Belgia	- 15 %
Bulgaria	20 %
Tšekki	9 %
Tanska	- 20 %
Saksa	- 14 %
Viro	11 %
Irlanti	- 20 %
Kreikka	- 4 %
Espanja	- 10 %
Ranska	- 14 %
Italia	- 13 %
Kypros	- 5 %
Latvia	17 %
Liettua	15 %
Luxemburg	- 20 %
Unkari	10 %
Malta	5 %
Alankomaat	- 16 %
Itävalta	- 16 %
Puola	14 %
Portugali	1 %
Romania	19 %
Slovenia	4 %
Slovakia	13 %
Suomi	- 16 %
Ruotsi	- 17 %
Yhdistynyt kuningaskunta	- 16 %

*LIITE III***5 ARTIKLAN 5 KOHDASSA TARKOITETUT JÄSENVALTIOT**

Belgia

Tanska

Irlanti

Espanja

Italia

Kypros

Luxemburg

Itävalta

Portugali

Slovenia

Suomi

Ruotsi
